ser. I *tør* bogstavelig talt ikke udsætte jer for de sure Miner og den „isnende Kulde", der naturligvis vil indfinde sig, naar I, selv om det sker paa den høfligste Maade, lade jer forstaa med, at I nok kunde ønske nogen Tid daglig til eders egen Raadighed. I finde eder gjennemgaaende i næsten hvilke som helst Urimeligheder i Retning af Beslaglæggelsen af eders Tid „for den kjære Husfreds Skyld". Tro nu ikke, at jeg paa strindbergsk Vis vil opstille Fejghed som en særlig kvindelig Last; jeg har set alt for meget af kvindeligt Heltemod, naar det gjælder andre, til at komme med saadant noget Vrøvl; men du vil vist selv indrømme, at I *ere* fejge overfor de her paapegede Forhold.

Det er for at hjælpe dig og dine Standsfæller ud over Fejghedens døde Punkt, at jeg fremhæver den Uret, hver enkelt af jer gjør mod alle de andre ved rolig at lade sig berøve den Tid, I billigvis have Krav paa til egen Raadighed. Du maa da kunne forstaa, at det ikke blot er dig selv, det gaar ud over, naar du giver efter atter og atter for Husfredens Skyld. Enhver Virksomhedsstand er en Enhed, hvor hver enkelts Optræden har Betydning for de Levekaar, den uskrevne Samfundslov indrømmer Standen som Helhed, og derfor har hver enkelt den *Pligt* overfor sine Standsfæller at modarbejde, at Agtelsen for Standen sænkes ved et hensynsløst og uretfærdigt Udbytningssystem.

Ligesom det i næsten alle Arbejdsfag her inde anses for en Skam, for et Brud paa Standssammenholdet at trykke Arbejdslønnen ved at underbyde de gangbare Priser, saaledes bør ogsaa en Lærerinde anse det for en Skam og et Brud paa den Pligt, hun skylder sin Stand og dens Ære, hvis hun ikke holder paa et vist Lavmaal af Tid til egen fri Raadighed som en ufravigelig Ret, særlige Undtagelsesforhold fraregnede.

Naar en Lærerinde varetager sine egentlige Pligter forsvarlig og samvittighedsfuldt og ikke, foruden frit Ophold, har mer end 200—300 Kr. i aarlig Løn, saa har hun ubestridelig moralsk Ret til selv at raade over 2 à 3 Timer daglig foruden de tidlige Morgentimer, og saa svigter hun Hensynspligten overfor sine Søstre, hvis hun lader sig disse Timer fraliste. Ved en fast og forstandig Optræden ville I utvivlsomt kunne sætte en saa billig Fordring igjennem, og det er udelukkende eders egen Skyld, hvis det ikke sker.